

Lesning 1 Joh 2,3–11

Mine kjære, på dette skal vi kunne vite om vi virkelig kjenner Jesus: Er det så at vi holder fast ved hans bud? Den som sier at han kjenner ham, men ikke følger hans bud, han er en løgner, og i ham bor sannheten ikke. Den mann derimot som holder fast ved hans bud, i ham har Guds kjærlighet virkelig nådd sitt mål. Dette er tegnet på at vi er i ham. Den som mener at han er i ham, han må også selv leve slik som han levde. Mine kjære, det er ikke noe nytt bud jeg skriver til dere om, det er det samme gamle, som dere har hatt fra første stund. Det gamle bud er det ord dere har hørt. Og dog er det et nytt bud jeg bringer, for nå er det virkeliggjort, både i ham og i dere; mørket viker, og det sanne lys skinner allerede!

Den som sier at han er i lyset, men hater sin bror, han er fremdeles i mørket. Den som elsker sin bror, han lever i lyset, og han har intet han kan snuble over. Men den som hater sin bror, han er i mørket, og vandrer i mørket, uten å vite hvor han går hen, for mørket har blindet hans øyne.

Responsoriesalme Sal 95(96)

Omkved: Himmelen glede seg, jorden juble.

Syng en ny sang for Herren,
syng for Herren all jorden.
Syng for Herren, pris hans navn,
forkynn hans frelse fra dag til dag.

Forkynn for hedninger hans ære,
hans under for alle folk.

Herren er himmelens skaper.
Høyhet og herlighet utgår fra ham,
i hans helligdom er makt og skjønnhet.

Evangelievers

Halleluja.

Et lys som åpenbarer deg for hedningene, en
herlighetsglans om ditt folk Israel.

Halleluja.

Da den tiden som Moseloven foreskriver for en renselse, var over, tok foreldrene Jesus med opp til Jerusalem for å fremstille ham for Herren, i overensstemmelse med Herrens lov, der det heter: «Enhver førstefødt av mannkjønn skal være viet Herren,» - og for å ofre «et par turtelduer eller to dueunger», slik som Herrens lov sier.

Nå var der i Jerusalem en rettskaffen og gudfryktig mann ved navn Simeon. Han ventet på Israels trøst, og den hellige Ånd var over ham. Ja, den hellige Ånd hadde latt ham vite at han ikke skulle dø før han hadde sett Herrens Salvede. Drevet av Ånden kom han nå til templet. Og idet foreldrene førte barnet inn for å utføre det som Loven påbød, tok han det i sine armer, priste Gud og sa:

«Nå, Herre, kan du la din tjener fare i fred, for ditt løfte er oppfylt! For mine øyne har sett din frelse, som du har gjort rede for alle folkeslag: Et lys som åpenbarer deg for hedningene, en herlighetsglans om ditt folk Israel.»

Og hans far og mor var fulle av undring over det som ble sagt om ham. Men Simeon velsignet dem og sa til hans mor Maria: «Dette barnet skal bli til fall og til oppreisning for mange i Israel, - et tegn det skal stå strid om. Ja, også ditt hjerte skal bli rammet av et sverd! Og hva menneskene bærer i sitt indre, skal da komme for en dag.»